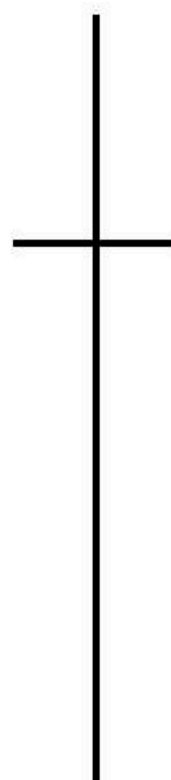

„Očekávám vás všechny v nebi.“

Sv. Jan Bosco

S důvěrou v Boží dobrotu oznamujeme,
že ve čtvrtek 17. srpna 2023 ukončil svoji pozemskou pouť

P. František Kopecký

salesián Dona Boska
ve věku **92 let.**

Zemřel v německém Benediktbeuern,
kde prožil velkou část svého salesiánského života.

V Benediktbeuern, v klášterním kostele, bude rozloučení
ve středu 23. srpna 2023 v 10:00 hod.

Ve Františkově rodišti proběhne pohřeb
v pondělí 28. srpna 2023
v kostele Povýšení svatého Kříže v **Halenkově**
ve 14 hodin.

Po mši svaté bude uložen do kněžského hrobu na místním hřbitově.

Prosíme o vaše modlitby.

Spolubratři salesiáni
české a německé provincie

Blízká rodina

"Kde je Duch Páně, tam je svoboda."

(2 Kor 3,17)

P. Prof. Ing. František Kopecký, SDB **nekrolog**

František Kopecký se narodil ve valašském Halenkově 17. května 1931 jako syn sedláka a lesníka Jana Kopeckého a jeho ženy Anny. V této krásné hornaté krajině František vyrůstal v bezpečí své rodiny.

Obecní školu navštěvoval v Halenkově u Koňaríku, měštanskou v Novém Hrozenkově. V roce 1942 nastoupil jako gymnazista do salesiánského ústavu ve Fryštáku, a tam se poprvé setkal se salesiány. Zde také rozpoznal svoje řeholní povolání. Po válce nastoupil do noviciátu do Hodoňovic, kde 16. 8. 1949 složil první řeholní sliby. Po noviciátu pokračoval ve studiu na gymnáziu a začal také filosofickou přípravu před studiem teologie.

Po zásahu komunistické státní moci proti klášterům (1950) byl zatčen s ostatními spolužáky a odvezen do Oseku u Duchcova. Poté internován v pracovním táboře v Teplicích a v Rakovníku. Po propuštění v roce 1951 pokračoval ve studiu – maturoval v roce 1953.

Tak začala dlouhá etapa pod rudou nadvládou, kterou František označoval jako „životní stáž“: vystudoval chemické inženýrství na Vysoké škole chemicko-technologické v Praze (1958), následovala roční vojenská služba; v letech 1959-1960 musel jako příslušník řeholního řádu pracovat u Pražských kanalizací a až v roce 1962 dostal běžné pracovní místo u vodáren Středočeského kraje. Později se stal inspektorem pro energetiku a vodní hospodářství Středočeského kraje.

V roce 1964 po dohodě s provinciálem odešel ilegálně z Československa, aby se mohl v zahraničí dále připravovat ke kněžské službě. Nejprve studoval filosofii a teologii v Itálii, kde mu byl také udělen politický azyl. V roce 1968 byl František v Římě vysvěcen na kněze. V letech 1972-1973 studoval morální teologii na Lateránské univerzitě. Studium ukončil doktorátem v roce 1973.

Ale jeho cesta vedla znovu na sever, do srdce Evropy.

V letech 1973-74 krátce působil v salesiánské komunitě v Beromünsteru (Švýcarsko) a poté nastoupil na Philosophisch-theologische Hochschule der Salesianer don Boscos v bavorském Benediktbeuernu. Na této univerzitě aktivně působil až do roku 1999, nejprve jako odborný asistent, a po habilitaci, kterou získal v roce 1988 ve Vídni jako řádný profesor.

Návrat do vlasti byl podle tehdejších zákonů nežádoucí. Vrátit se mohl až v roce 1990, na pohřeb bratra Jana a od té doby se vracel každoročně. Primiční mši svatou v rodné farnosti měl až v roce 1991.

Do České republiky se na delší dobu vrátil v roce 1993, kdy byl zvolen druhým děkanem nově zřízené Teologické fakulty Jihočeské univerzity. Svoje působení na teologické fakultě ukončil v roce 1996 a vrátil se zpět do Benediktbeuernu, kde ještě další tři roky aktivně působil jako profesor. V dalších letech přijímal různé služby v komunitě a udržoval také úzké kontakty se spolubratry v České republice. Na základě návrhu rodné farnosti schválil Obecní úřad v Halenkově udělit ThDr. Kopeckému Čestné uznání Obce Halenkov při příležitosti dožití osmdesátých narozenin.

František byl jedním z vysokoškolských učitelů a profesorů, kteří po mnoho let podporovali a pomáhali utvářet vývoj teologických studií v Benediktbeuernu – od řádového vzdělávacího centra až po uznávanou vysokou školu. Učil generace studentů základům křesťanské morálky

a nutnosti etického jednání v křesťanském duchu. Se svými studenty vždy jednal s velkou shovívavostí a péčí.

V posledních letech jeho života se mu zhoršilo zdraví v důsledku skoliozy páteře a zlomenině některých obratlů. Postupně přibývalo dalších obtíží (žaludek, střeva), což ho nakonec zcela upoutalo na lůžko. Starali se o něj spolubratři i zaměstnanci soukromé ošetrovatelské služby. Přijal svůj osud s důvěrou v Boha, ale navzdory všem těžkostem byl plný života a zajímal se o život komunity, i když se na něm už nemohl aktivně podílet. Liturgie hodin, duchovní četba a každodenní slavení mše svaté mu dodávaly potřebnou sílu.

Jeho pozemský život skončil v podvečer 17. srpna – ne zcela nečekaně, ale přitom velmi rychle – a on se vrátil, jak věříme, do rukou našeho dobrého Boha a Stvořitele.

Při zpětném pohledu dlužno říci, že našemu spolubratrovi byla určena dlouhá životní cesta, ovlivněná dějinami Evropy za 2. světové války a po ní. Podepsaly se na ní obě diktatury: hnědá i rudá. František kráčet touto cestou s důvěrou v moc Ducha Božího a v pomoc Panny Marie, Pomocnice křesťanů, které se už v mládí zasvětil.

Při oceňování jeho osobnosti se zdají být pozoruhodné tři úhly pohledu, které pravděpodobně vyplývají z jeho života a jeho „životní stáže“.

Náš spolubratr uměl být, zvláště když přicházely návštěvy nebo byli v domě hosté, nesmírně laskavým a starostlivým hostitelem, který se ve všech směrech staral o fyzické a duševní blaho svých hostů. Snad byla tato péče reakcí na zkušenost vlastního nedostatku a bezdomovectví v letech diktatury.

V roce 1991, 23 let po svém kněžském svěcení v Římě, mohl František konečně slavit svou primici v Halenkově. Za své primiční heslo si zvolil verš z 3. kapitoly 2. listu Korint'anům: „*Kde je Duch Boží, tam je svoboda.*“ (2 Kor 3,17b). Pro něj, pronásledovaného, několikrát zatčeného azylanta se totiž svoboda stala velkou hodnotou. Proto bylo pro něj po celý život důležité, aby o důležitých otázkách svého života a působení mohl sám rozhodovat anebo alespoň spolurozhodovat. Současně si ale byl vědom toho, že ta poslední a konečná svoboda je tam, kde působí Duch Boží: mocnosti tohoto světa mohou člověka zbavit svobody pouze navenek, protože kde je Duch a pravda, tam je vnitřní, pravá a skutečná svoboda.

A nakonec z běhu jeho života vyplývá také přání, obsažené už dříve v jeho závěti, aby byl pohřben ve svém rodném městě. František řekl, že tím chce ukončit svůj nechtěný, ale z řeholní poslušnosti přijatý pobyt v zahraničí. V Halenkově se tak uzavírá kruh jeho pozemského života. Přitom s vděčností za všechnu jeho námahu věříme, že pro něj Pán už má připraveno místo v konečném, věčném domově.

R. I. P.

Na německé verzi spolupracovali:

Provinciál **P. Reinhard Gesing, SDB** Mnichov
Ředitel **P. Heinz Menz, SDB**
se spolubratry z kláštera Benediktbeuern

Na české verzi spolupracovali:

Provinciál **P. Martin Hobza, SDB**
P. Michal Kaplánek, SDB
Pavel Liškutin, SDB
Jana Trtíková, halenkovská farnost

